

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 19.11.2012 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vlasty Zajícové a soudců JUDr. Čestmíra Dudy a JUDr. Martina Bujoka **o odvoláních obžalovaných Jana S., Daniela G. a státního zástupce Okresního státního zastupitelství Karviná – pobočky v Havířově ve vztahu k obžalovanému Danielu G. proti rozsudku Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 6.9.2012 č.j. 103 T 216/2012-734 a rozhodl *takto*:**

I. Z podnětu odvolání obžalovaného Jana S. a státního zástupce se napadený rozsudek okresního soudu *z r u š u j e* ve věci obžalovaného Jana S. dle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr.ř. v celém výroku o trestu a ve věci obžalovaného Daniela G. podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. ve výroku o trestu uloženém za trestnou činnost pod body 5)-13) napadeného rozsudku.

Za podmínek ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se

n o v ě o d s u z u j í :

Obžalovaný

J a n S.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazební věznici MS ČR Ostrava,

podle § 173 odst. 1 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.z. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Jinak zůstává napadený rozsudek ve věci tohoto obžalovaného nezměněn.

Obžalovaný

D a n i e l G.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, přechodně bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu ve Věznici MS ČR Ostrava – Heřmanice,

za trestnou činnost uvedenou v bodech 5)-13) napadeného rozsudku

podle § 173 odst. 1 tr.z. za použití § 43 odst. 1, § 59 odst. 1 tr.z. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 11 (jedenácti) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.z. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Jinak zůstává napadený rozsudek ve věci tohoto obžalovaného nezměněn.

II. Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného Daniela G. z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově byl obžalovaný Jan S. uznán vinným v bodech 11),12) výroku zvláště závažným

zločinem loupeže dle § 173 odst. 1 tr.z., za což byl odsouzen podle § 173 odst. 1, § 59 odst. 1 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 8 měsíců nepodmíněně se zařazením pro jeho výkon dle § 56 odst. 2 písm. c) tr.z. do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Daniel G. byl uznán vinným v bodech 1)-3) výroku skutkem právně kvalifikovaným jednak jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.z., jednak jako přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1,2 tr.z., jednak jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr.z., v bodě 4) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr.z., v bodech 5)-9) přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2,3 tr.z. spáchaným v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr.z. (bod 6) a v bodech 10)-13) zvláště závažným zločinem loupeže dle § 173 odst. 1 tr.z. Za trestnou činnost pod body 1)-4) byl obžalovanému Danielu G. uložen dle § 178 odst. 2 za použití § 43 odst. 1, § 45 odst. 1 tr.z. úhrnný společný trest odnětí svobody v trvání 11 měsíců nepodmíněně se zařazením pro jeho výkon dle § 56 odst. 2 písm. c) tr.z. do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 25.10.2011 č.j. 104 T 114/2011-58, jakož i dalších výroků, které v uvedeném výroku o vině mají svůj podklad. Za trestnou činnost v bodech 5)-13) pak byl obžalovanému Danielu G. dle § 173 odst. 1 tr.z. za použití § 43 odst. 1, § 59 odst. 1 tr.z. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let nepodmíněně se zařazením pro jeho výkon dle § 56 odst. 2 písm. d) tr.z. do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byla obžalovanému Danielu G. stanovena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným Lucii S. částku 12.336,- Kč, René P. částku 1.545,- Kč, Marii V. částku 4.480,- Kč, Nicole V. částku 20.000,- Kč, Josefu M. částku 1.000,- Kč, Františku M. částku 8.400,- Kč, Romanu L. částku 8.096,- Kč, Tiboru B. částku 14.700,- Kč, Anně M. částku 2.398,- Kč, Radimu D. částku 14.212,- Kč a pojišťovně Allianz částku 78.849,- Kč s úroky z prodlení ve výši repo sazby platné v první den každého kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, zvýšené o sedm procentních bodů. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byli obžalovaní Daniel G. a Jan S. zavázáni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozeným Janě Ch. částku 20.208,- Kč, Denise R. částku 1.500,- Kč a Josefu K. částku 176.008,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. byli poškození Lucie S., Jana Ch., René P., Nicole V., Josef M., František M., Roman L. a Denisa R. odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále bylo rozhodnuto, že podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškození AHOLD Czech Republic a Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní Jan S., Daniel G. a státní zástupce ve vztahu k obžalovanému Danielu G.

Obžalovaný Jan S. zaměřil své odvolání do výroku o trestu, který mu byl v napadeném rozsudku uložen. V rámci jeho odůvodnění namítal, že okresní soud nesprávně použil ust. § 59 odst. 1 tr.z. za situace, kdy jeho účast na loupežných přeapadeních byla zcela okrajová, přičemž s ohledem na obsah jeho výpovědi, kdy se plně doznal a popsal účast a podíl spoluobžalovaného Daniela G. na spáchání společné trestné činnosti, lze na něj pohlížet jako na spolupracujícího obviněného, k čemuž mělo být přihlédnuto minimálně jako k polehčující okolnosti. V této souvislosti poukázal, že jeho výpověď byla v přípravném řízení jediným usvědčujícím důkazem ve vztahu ke spoluobžalovanému Danielu G., který by bez jeho výpovědi do doby konání hlavního líčení nemohl být usvědčen. Dále uvedl, že v případě popsaném v bodě 11) vyhověl požadavku spoluobžalovaného Daniela G., aby před prodejnu hlídal, přičemž ve druhém případě bylo jeho úkolem pouze přivolat vozidlo taxi, kdy však u tohoto skutku uvedeného pod bodem 12) chtěl spoluobžalovaného od páchaní trestné činnosti odradit, což se mu nakonec nepodařilo. K tomu dodal, že z trestné činnosti spáchané spoluobžalovaným Danielem G. neměl žádný podíl, přičemž jeho podíl na společně spáchaných loupežích byl zcela minimální. Vzhledem k tomu, že svého jednání upřímně lituje, má za to, že uložený trest, a to zejména použití ust. § 59 odst. 1 tr.z. je v jeho věci nepřiměřeně přísné. Proto navrhl, aby krajský soud z podnětu jeho odvolání zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu a nově mu uložil trest mírnější.

Obžalovaný Daniel G. zaměřil své odvolání do výroku o trestu, jímž mu byl uložen v napadeném rozsudku trest odnětí svobody v trvání 10 let, který považuje za nepřiměřeně přísný, kdy rovněž nesouhlasí se zařazením pro jeho výkon do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovaný Daniel G. namítal, že okresní soud sice vzal v úvahu jeho plné doznání, upřímnou lítost a kající postoj, kdy však přesto shledal důvody pro mimořádné zvýšení trestu. K tomu obžalovaný uvedl, že se vůči žádné s poškozených osob nedopustil nějakého většího násilí, a pokud měl v ruce pistoli, tak tato byla plynová, kdy ji měl na „postrašení při akci“, avšak v žádném případě by ji nepoužil, přičemž tato pistole ani nebyla funkční. Rovněž způsobená škoda nebyla nijak vysoká, přičemž tuto trestnou činnost páchal pod vlivem návykové látky, kdy takto získané prostředky použil částečně na nákup drogy a z větší části pak na nákup potravin, zaplacení nájmu, tedy k zajištění základních životních potřeb, a to nejen svých, nýbrž o jeho tehdejší přítelkyně V. K tomu dodal, že měl mimořádně obtížné a nešťastné dětství, kdy jeho matka dosud užívá drogy, přičemž svého otce prakticky nepoznal. Na základě výše uvedeného má za to, že v jeho případě není nutné při ukládání trestu použít ust. § 59 odst. 1 tr.zákonníku a stejně tak není nutné, aby byl zařazen pro výkon uloženého trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. Na základě shora uvedeného pak navrhl, aby mu krajský soud shora uvedený trest odnětí svobody přiměřeně snížil za současného zařazení pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

Státní zástupce zaměřil své odvolání do výroku o trestu, který byl obžalovanému Danielu G. uložen za jednání uvedená pod body 5 – 13 napadeného rozsudku. V rámci jeho odůvodnění namítal, že okresní soud pochybil, pokud nevyhodnotil v neprospěch obžalovaného Daniela G. přitěžující okolnosti ve smyslu ust. § 42a), § 49h), pokud poškozená v bodě 10) Anna M. je ročník narození xxx a dále přitěžující okolnost dle ust. § 42 písm. n) tr. zákoníku za situace, kdy tento obžalovaný spáchal více trestných činů. Dále poukázal, že tento obžalovaný má v opise rejstříku trestů celkem 4 záznamy pro násilné trestné činy majetkového charakteru, přičemž nyní posuzovaného jednání se dopustil krátce poté, co vykonal souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 let a 8 měsíců, uložený ve věci vedené u Okresního soudu v Karviné, pobočky v Havířově pod sp.zn. 103 T 40/2007. Jednání uvedeného pod bodem 11 se pak obžalovaný dopustil s namířenou pistolí, kdy požadoval po poškozené Janě K., aby ze země posbírala roztržené části řetízku, které ji před tím strhnul z krku, přičemž v bodech 12 a 13 jej od spáchání loupeže neodradilo ani upozornění obsluhujícího personálu, že objekt je monitorován kamerovým systémem. Doznání obžalovaného pak nelze považovat za polehčující okolnost ve smyslu ust. § 41 tr. zákoníku, pokud se obžalovaný mimo jednání pod bodem 8 k dalším skutkům doznal až pod tíhou důkazů zajištěných v rámci přípravného řízení. Na základě shora uvedeného, kdy se obžalovaný dlouhodobě a opakovaně dopouští násilné trestné činnosti majetkového charakteru, pak navrhl, aby krajský soud zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu pod body 5 – 13 a aby nově uložil obžalovanému v těchto bodech úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody při samé horní hranici zákonné trestní sazby pro zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku zvýšené dle § 59 odst. 1 tr. zákoníku.

Z podnětu odvolání obžalovaných Jana S., Daniela G. a státního zástupce krajský soud v souladu s ust. § 254 tr.ř. přezkoumal v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost výroků o trestech, proti nimž podaná odvolání směřovala, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného Jana S. a státního zástupce jsou důvodná a bylo tedy zapotřebí z jejich podnětu postupovat, jak je ve výroku rozsudku krajského soudu uvedeno, zatímco nedůvodné odvolání obžalovaného Daniela G. bylo zamítnuto.

K námitkám podaných odvolání je nutno obecně uvést, že jedním z předpokladů pro postup dle ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku je „vysoká“ závažnost opětovně spáchaného zvláště závažného zločinu, kdy vzhledem k takové recidivě a ostatním okolnostem případu musí převyšovat obvyklou úroveň závažnosti zvláště závažných zločinů do takové míry, aby bylo zřejmé, že ani horní hranice příslušné (nezvýšené) sazby trestu odnětí svobody stanovená zákonem neodpovídá závažnosti nově spáchaného zvláště závažného zločinu a že zpravidla nelze zajistit dostatečný trestní postih pachatele bez zvýšení této horní hranice.

Soud I.stupně však v návaznosti na shora uvedené ve věci obžalovaného Jana S. kromě jeho recidivy již neuvádí žádné konkrétní okolnosti případu, které by měly u tohoto obžalovaného odůvodňovat vysokou závažnost opětovně spáchaného zvláště závažného zločinu, kdy v tomto směru poukazuje toliko na jeho předchozí odsouzení s tím, že ani opakovaně ukládané důrazné nepodmíněné tresty odnětí svobody nevedly k jeho nápravě. V této souvislosti je však třeba poukázat, že obžalovaný Jan S. byl na rozdíl od spoluobžalovaného Daniela G., v dřívější době odsouzen pro zvláště závažný zločin toliko v jednom případě, a to rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočky v Havířově ze dne 19.3.2007, č.j. 101 T 305/2006 – 81, jímž mu byl mimo jiné pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr.zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen „tr.zák.“) uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let nepodmíněně. Výše zmíněný zvláště závažný zločin přitom obžalovaný Jan S. spáchal dne 13.10.2006, tedy před více než 6 lety, kdy se za použití násilí zmocnil mobilního telefonu nezl. poškozeného, jak na to konkrétně poukazuje okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku, na které je možno v tomto směru v dalším odkázat. Soud I.stupně však mimo recidivy tohoto obžalovaného již neshledal další okolnosti, které by v jeho věci mohly zvyšovat závažnost nově spáchaného zvláště závažného zločinu, kdy naopak v tomto směru poukazuje, že se obžalovaný na spáchání obou loupeží, pro které je stíhán v této věci (body 11,12), podílel výrazně menší měrou, než spoluobžalovaný Daniel G., pokud v rámci rozdělení úloh sám násilí popř. pohrůžky násilí vůči poškozeným nepoužil, přičemž v době užití násilí a pohrůžky násilí ze strany obžalovaného Daniela G. se na místě činu ani nenacházel. V rámci úvahy o trestu bylo zapotřebí přihlídnout i k doznání obžalovaného Jana S., které v daném případě napomohlo k objasnění shora uvedené trestné činnosti, a stejně tak i k usvědčení spoluobžalovaného Daniela G.

Krajský soud pak se zřetelem k výše uvedeným skutečnostem, které bylo nutno vyhodnotit ve prospěch obžalovaného Jana S., dospěl k závěru, že samotná recidiva tohoto obžalovaného nezvyšuje závažnost opětovně spáchaného zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku do té míry, aby bylo nutno tomuto obžalovanému ukládat trest odnětí svobody v rámci zvýšené trestní sazby dle § 59 odst. 1 tr.zákoníku, přičemž má za to, že zákonného účelu trestu ve věci tohoto obžalovaného může být dosaženo uložením trestu odnětí svobody při polovině základní (nezvýšené) trestní sazby, která v daném případě představuje rozpětí od dvou roků do deseti let. Za tohoto stavu tedy z podnětu odvolání obžalovaného Jana S. zrušil v napadeném rozsudku v jeho věci celý výrok o trestu a na základě shora uvedeného mu nově uložil trest odnětí svobody v trvání 5 roků a šesti měsíců, jehož výměra dostatečně vystihuje i doznání tohoto obžalovaného, které napomohlo k objasnění trestné činnosti uvedené v bodech 11, 12 napadeného rozsudku. Pro výkon tohoto trestu jej pak zařadil do věznice s ostrahou, když mu byl ukládán ve výměře převyšující tři roky pro úmyslný trestný čin, pro který byl již v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody.

Ve vztahu k odvolacím námitkám obžalovaného Daniela G. a státního zástupce směřujícím do výroku o trestu uloženému tomuto obžalovanému za trestnou činnost pod body 5 – 13, je naproti tomu nutno uvést, že ve věci tohoto obžalovaného soud I.stupně důvodně shledal podmínky pro postup dle § 59 odst. 1 tr. zákoníku, pokud závažnost jím spáchaného zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku zvyšuje jak výrazná speciální recidiva tohoto obžalovaného, tak i rozsah a způsob spáchání trestné činnosti, která je mu v této věci kladena za vinu.

Okresní soud v rámci hodnocení míry závažnosti tohoto zvláště závažného zločinu důvodně poukazuje na skutečnost, že jej obžalovaný Daniel G. spáchal během krátkého časového období celkem 4 útoky, a to i za použití krátké střelné zbraně

(body 11, 12, 13), s níž ohrožoval poškozené, přičemž loupežného přepadení v bodě 10 se dopustil vůči poškozené Anně M., nar. xxx, která i s ohledem na svůj věk nebyla schopna účinně se bránit násilnému útoku ze strany obžalovaného. Závažnost této trestné činnosti nepochybně zvyšuje i skutečnost, že se obžalovaný Daniel G. obdobného násilného jednání dopustil i v dřívější době, a to i vůči poškozeným vysokého věku, resp. vůči osobě tělesně handicapované, jak na to konkrétně poukazuje okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí, na které je možno v tomto směru v dalším odkázat. Při posuzování míry závažnosti tohoto opětovně spáchaného zvláště závažného zločinu pak bylo nutno vzít v úvahu i skutečnost, že v páchaní majetkové a následně i násilné trestné činnosti započal obžalovaný Daniel G. nedlouho poté, co byl dne 29.7.2011 propuštěn z výkonu posledního trestu odnětí svobody, který mu byl uložen ve výměře 4 roků a 8 měsíců rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pob. v Havířově ze dne 19.3.2007, č.j. 103 T 40/2007 – 183 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.4.2007, sp.zn. 5 To 179/2007, a to mimo jiné pro pokračující trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr.zák. Stejně tak nebylo možno pominout, že tomuto obžalovanému byly za dobu od r. 2004 celkem ve 4 případech uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, a to i za trestné činy loupeže dle § 234 odst. 1 tr.zák., kdy však výkon těchto trestů zjevně nesplnil svůj výchovný účel a nevedl k jeho nápravě, pokud i v nyní posuzovaném případě pokračoval celkem 13 útoky v páchaní další trestné činnosti majetkové a násilné povahy.

Soud I.stupně tedy se zřetelem k výše uvedenému u obžalovaného Daniela G. důvodně shledal podmínky pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody dle § 59 odst. 1 tr.zákoníku, kdy však přesto uložil tomuto obžalovanému za trestné činy pod body 5) – 13) trest odnětí svobody v trvání 10 let, tedy ještě v rámci základní (nezvýšené) trestní sazby. Státní zástupce přitom důvodně poukazuje, že výrazná speciální recidiva obžalovaného Daniela G., jakož i další shora uvedené skutečnosti zvyšují závažnost jím spáchaného zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku do té míry, že ani horní hranice základní (nezvýšené) trestní sazby odnětí svobody, která představuje rozpětí od dvou roků do deseti let, v daném případě neodpovídá jeho závažnosti. V tomto směru tedy odvolací soud shledal důvodnými námitky odvolání státního zástupce a proto z jeho podnětu zrušil v napadeném rozsudku ve věci obžalovaného Daniela G. výrok o trestu uložený za trestnou

činnost pod body 5) – 13). Za trestnou činnost uvedenou v těchto bodech pak nově uložil obžalovanému Danielu G. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 11 let, tedy v přísnější výměře, než v napadeném rozsudku, kdy s ohledem na doznání tohoto obžalovaného, které bylo nutno zohlednit v jeho prospěch, neukládal tento trest při horní hranici takto zvýšené trestní sazby, jak to navrhoval státní zástupce v souvislosti se svým odvoláním. Pro výkon tohoto trestu pak zařadil obžalovaného Daniela G. ve shodě s napadeným rozsudkem dle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, pokud mu byl uložen i za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující 8 let.

Ze shora uvedených příčin bylo z podnětu odvolání obžalovaného Jana S. a státního zástupce nově rozhodnuto, jak je ve výroku rozsudku krajského soudu uvedeno, zatímco odvolání obžalovaného Daniela G. bylo podle § 256 tr.ř. jako nedůvodné zamítnuto.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 19.11.2012

JUDr. Vlasta Zajícová, v.r.
předsedkyně senátu :
Vypracoval :
JUDr. Martin Bujok

Za správnost vyhotovení:
Marie Bočková